

Tek Chand v. The State of Punjab, etc. (Sodhi, J.)

ਕੀ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਖੇਤਰ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ਦੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕੁਇਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

8.) ਉਪਰੋਕਤ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ, ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੀ ਹੀ ਦਿਸ਼ਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰ ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਤੀਯੋਗ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖੇਤਰ ਉਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਆਂ ਇਸ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਉਸ ਦੇ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਖੇਤਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹੁੰਚ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ।

9. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਆਰ. ਟੂ ਯੂ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

—

—

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਟੇਕ ਚੰਦ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 954

19 ਮਈ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III) - ਸੈਕਸ਼ਨ 16(1) (ਈ) -ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ (ਜਨਰਲ) ਨਿਯਮ, 1918 - ਨਿਯਮ 3-ਏ . ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਉਦੇਸ਼ . ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ . ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਿਉਂਸਪਲ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ

ਦੇ ਹਿੱਤ

ਨਿਯਮ - ਕੀ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇੱਕ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਹਟਾਉਣਾ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ - ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਇੱਕ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਮਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਆਂਇਕ, ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1918 ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਏ, ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਵਿਧਾਨਕ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੰਧ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹਿੱਤ ਆਰਥਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ ੯।)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਪਣੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਰੀਖਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ, ਮਿਤੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1969, ਨੰਬਰ 13727-3CII-69, ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। .

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਬੀ ਹਗੀਰਥ ਡੀ ਐਸ , ਐਸ ਕੇ ਐਚ ਇਰਾਜੀ ਅਤੇ ਬੀ ਕੇ ਜੇ ਹਿੰਗਨ , ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ, ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜੀ ਐਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।
ਨਿਰਣਾ

ਐਚ.ਆਰ.ਐਸ.ਓਧੀ , ਜੇ. - ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ (ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ, ਉਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਕਥਿਤ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਧਾਰੀਵਾਲ (ਇੱਥੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਜੀਜਾ (ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ), ਆਰ <ਡੀ ਕਿਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰੀਵਾਲ ਦੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਏਰੀਏ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਟੀ ਰੋਡ ਉੱਤੇ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਰ ਵੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 173 ਅਤੇ 172 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 27 ਦਸੰਬਰ 1967 ਨੂੰ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਬੰਧ ਏ ਅਤੇ ਏ.1 ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ) ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਰੁਧੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ

ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਮਹੀਨੇ 4. ਦੂਜੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰਡ ਨੰਬਰ 9 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 12 ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਫਲਦਾਰ ਦਰੱਖਤ ਲਗਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਖਿਲਾਫ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ: ਹੋਰ ਕਈ ਹੋਰ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਨੇ 29 ਦਸੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰੀਵਾਲ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੜਕਾਂ 'ਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰੀ 6' x 6' ਦੇ ਆਕਾਰ ਲਈ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਸਪੇਸ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਪੇਸ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀਆਂ ਰੱਖ ਕੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਨ, ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ | . ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੂਟੇ ਲਗਾਉਣ ਸਬੰਧੀ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੀ.ਟੀ.ਰੋਡ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਨਾਗਰਿਕ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(3) ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ 6 ਜਨਵਰੀ, 1 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਮੰਗ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਏਜੰਡੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੇ ਮੰਗ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਈਟਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੀਟਿੰਗ 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਹੋਈ, ਜਦੋਂ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਬੇਦੀ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕੀਤੀ। ਉਕਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 11 ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 10 ਮੈਂਬਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮਤਾ ਨੰਬਰ 38, ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਿਸਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਵਜੋਂ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਰਜੀਹਾਂ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਤਹਿਬਾਜ਼ਾਰੀ ਕਾਬਜ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡੀ.ਏ.

Tek Chand v. The State of Punjab, etc. (Sodhi, J.)

ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਫਿਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਤੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂ ਨਾ ਉਸ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 240 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(e) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਘੋਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ 6 ਜਨਵਰੀ 1968 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਮਤੇ ਲਈ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜੀਜਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਹਟਾਉਣ ਬਾਰੇ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਉਸ ਦਾ ਜੀਜਾ (ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ) ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੋਟ ਪਾਓ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ (ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ) ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧਾ ਹਿੱਤ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ ਜੇ ਕਿ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਵੋਟ ਨਾ ਪਵੇ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਤੇ ਲਈ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਪੰਜ ਮੈਂਬਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਰਗੀਰਥ ਦਾਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“3-ਏ. ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇ। - ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ

ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਵੋਟ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਦੱਸ ਦੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ, ਜਾਂ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧਾ ਹਿੱਤ ਹੈ।

(7) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਇਹ ਹਨ ਕਿ-

- (1) ਮਤਾ ਨੰਬਰ 38 ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਦਾ ਕੋਈ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੁਝ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਭੈਣ ਜੋ ਕਿ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ, ਦਾ ਅਜਿਹੇ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ;
- (2) ਧਾਰਾ 16(1)(a) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ;
- (3) ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਰਤਿਆ, ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਮਤਾ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 6 ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵੋਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਇਨੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ; ਅਤੇ
- (4) ਜਿਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

i

(8) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਪਾਇਆ ਹੈ।

(9) ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ, ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦੀ ਔਲਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਬਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਈਟਮ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਆਰਥਿਕ ਹੋਵੇ।

3J6

ਸਾਲ 1950 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਹਿੱਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3 (421-ਸੀ⁴ 50/11-3193, ਮਿਤੀ 12 ਜੂਨ, 1950) ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੀਕਰਨ "ਵਿਅਕਤੀਗਤ" ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਚ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਆਜ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸ਼ਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੇ

ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਹਿਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਹੈ " ਸਰੋਕਾਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਭ, ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਤਨੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ। ਪਤਨੀ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦਾਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਨੂੰ ਜੇ ਲਾਭ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਅਰਾਮਦਾਇਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੰਡਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਮਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਕਰਨ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਇਹ ਬੁਨਿਆਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਆਂਇਕ, ਅਰਧ-ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਵਿਧਾਨਕ ਵਸਤੂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਨਿਯਮ ਵਿਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ, ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਬਦ "ਵਿਆਜ" ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਪਲੀਟਿਊਡ।'

(10) ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਦੇ ਤੱਥ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੌਰਤਾ ਰਾਮ ਮੈਂਬਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬੁਢਲਾਡਾ ਸਨ। ਮਦਨ ਲਾਈ, ਨੌਰਤਾ ਰਾਮ ਦਾ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਪਟੇ 'ਤੇ ਸੀ। ਉਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘਟੀਆ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਈ ਵੱਲੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ 200 ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਕਰੀਬ 200 ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। 'ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੌਰਤਾ ਰਾਮ ਮੈਂਬਰ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਵਾਧੇ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਾਧੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਵੀ 1000 ਰੁਪਏ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। 1.37 nP. ਪ੍ਰਤੀ

11964 ਕਰ. LJ (Pb.) 388.

ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਮਦਨ ਲਾਈ ਦਾ ਰੁ. 2.12 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਿਊਨਿਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨੌਰਾਤਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਮਿਊਨਿਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ - ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦਾ ਆਚਰਣ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3-ਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਗੱਲ ਤੋਲਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਾਲਾਤ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੋ ਦੁਕਾਨਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੌਰਾਤਾ ਰਾਮ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਉੱਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨੌਰਾਤਾ ਰਾਮ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ। ਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(11) *ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਦਾ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ *ਏ ਕੇ ਕਰੈਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2)*, *ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1)* ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਏ ਕੇ ਕ੍ਰੈਪਕ ਦੇ ਕੇਸ (2)* ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਜੰਗਲਾਤ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਬੰਧਤ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਫਾਰੈਸਟ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੇ ਇਸ ਮੈਂਬਰ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀਆਂ ਸਨ। ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਕੰਜ਼ਰਵੇਟਰ ਆਫ਼ ਫਾਰੈਸਟ ਨੂੰ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਅਫਸਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਧੀਨ ਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੁਗਨਾ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਇਹ ਹਰੇਕ ਕੇਸ

ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਚਰਣ ਕਿ ਕੀ ਬਾਹਰ

(2) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 150.

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਟਾਈਲ ਕਰਨਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਦਇਆ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਉਸ ਮਦ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ, ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡਰਾਅ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। 31 ਜਨਵਰੀ, 1968 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਦਇਆ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਵਿਰੁੱਧ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ। ਇਹ ਸਮਝ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਪ-ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਅਤੇ, ਦਯਾ ਕਿਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ.

(12) ਮੈਂ haxI2 ਹੈ:ਲੋਕਜੈਕਟਿਵਫਾਇਲ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ eS ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮਤੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੋਟ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਨੂੰ ਦਯਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਨਾ ਵਧਣ ਲਈ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸ਼ਨ. ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਸਾਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਬੇਚੈਨ ਸੀ,

ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਮੈਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਬੈਠਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵੇਕ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(13) For the foregoing reasons, there is no merit in the application for a writ of certiorari to quash the order of the Government of Punjab in the matter of the provision of electricity to the village of Jhansi.

ਬੀ. ਐੱਸ. ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

- ਏਡੀ ਕੋਸ਼ਲ ਜੇ.

ਪਿਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

-- ਨਿਗਰਾਨ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ
ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 744.

ਮਈ 29, 1970।

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ (1873 ਦਾ VII)— ਧਾਰਾ 30-ਏ, 30-ਬੀ ਅਤੇ 30-ਐੱਫਐੱਫ— ਧਾਰਾ 30-ਐੱਫਐੱਫ ((3) ਵਿੱਚ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ —ਕੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ 'ਕਰੇਗਾ'—ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ 30-FF (2)— ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ—ਕੀ ਵਾਟਰਕੋਰਸ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ—ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਧਾਰਾ 30-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ —ਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਕਿਸੇ ਕਰਤੱਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕਈ ਵਾਰ 'ਮਈ' ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫਰਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਲਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨਹਿਰ ਅਤੇ ਡਰੇਨੇਜ ਐਕਟ, 1873 ਦੀ ਧਾਰਾ 30-FF ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਵਿੱਚ 'ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ' ਸ਼ਬਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਸ਼ਾੱਲ' ਜਾਂ 'ਮਸਟ'। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 30-FF ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਲ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ, ਬਦਲਣ, ਵੱਡਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਨਹਿਰੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਨੋਟਿਸ ਹੈ